

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/241/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111220730
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5111220730.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť so sídlom Boulevard Haussman 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, IČ 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO 47 258 713, zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovaným: X/ V. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. B. XXX, L., X/ Q. B., M.. XX.X.XXXX, Q. B. XXX, L., S. P. S. V. B., Ž. X/, o zaplatenie 2.731,22 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.703,97 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 2.703,97 eur vo výške 9% ročne od 1.6.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu o zaplatenie sumy 27,25 eur z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobcovi proti žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,62%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO 35 787 783 sa žalobou doručenu na tunajší súd dňa 22.6.2011 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd v návrhu označených žalovaných zaviazal na zaplatenie sumy 2.764,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.703,97 eur od 1.6.2010 do zaplatenia, ako i nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.11.2007 uzavrel ako veriteľ so žalovaným 1/ ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.319,39 eur a záväzok žalovaného nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 72 mesačných splátok vo výške 2.058,- Sk, spolu 148.176,- Sk so splatnosťou prvej splátky 15.12.2007. V súlade s bodom B/ úverovej zmluvy bola z úverovej istiny strhnutá čiastka 2.000,- Sk za účelom úhrady poplatku za uzavretie úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobu odstúpil dňa 12.4.2010 od úverovej zmluvy. Dňa 31.5.2010 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh žalovaného sa stal splatný v celom rozsahu. Žalovanú sumu právny predchodca žalobcu špecifikoval ako neuhradené záväzky po lehote splatnosti a to 405,52 eur z titulu dlžných mesačných splátok úveru so splatnosťou do odstúpenia od úverovej zmluvy, 2.298,45 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny nezahrnutej v dlžných mesačných splátkach, ktorá sa stala zročná v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy, 60,49 eur z titulu vyúčtovaných a nezaplatených zmluvných pokút za omeškание so splácaním úveru a ďalších zmluvných poplatkov. Žalovaná 2/ na úverovej zmluve prehlásila, že súhlasí so žiadosťou partnera o spotrebiteľský úver a že spoločne a nerozdielne s partnerom uhradí záväzky zo zmluvy o úvere vrátane príslušenstva.

2. Prvoinštančný súd o žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 7C/241/2011-60 zo dňa 22.8.2012 tak, že zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.731,22 eur s úrokmi z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.703,97 eur od 1.6.2010 do zaplataenia a náhradu trov konania. Vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Uznesením č.k. 7Co/312/2017-112 zo dňa 16.4.2018 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v súlade s ustanovením § 64 CSP rozhodol, že pokračuje v odvolacom konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO 35 787 783 a to s BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika.

4. O odvolaní žalovaného 1/ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/312/2017-118 zo dňa 16.5.2018 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovanou 2/ sumu 2.731,22 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobný návrh zamietol, sa rozsudok odvolacieho súdu nedotýkal. Poukázal na ustanovenie § 29 ods. 1 CSP a §48 ods. 4 OSP, ako i na postup prvoinštančného súdu pri zisťovaní adresy pobytu žalovaných. Uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal dostatočné šetrenie pobytu žalovaný 1/ a 2/ v súlade s prechádzajúcou právnou úpravou, najmä nezisťoval okruh osôb, ktoré by mohli byť žalovaným ustanovení za opatrovníka. Keďže došlo k takémuto pochybeniu súdu prvej inštancie, jeho postupom boli porušené procesné práva žalovaných na spravodlivý súdny proces. Preto napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie zrušil a v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

5. Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 7C/241/2011-145 zo dňa 10.10.2018 (v poradí druhým) o žalobe žalobcu rozhodol tak, že žalovaných 1/,2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.731,22 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.703,97 eur od 1.6.2010 do zaplataenia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/ v rozsahu 97,60 %.

6. O odvolaní žalovaných proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/33/2019-186 zo dňa 29.5.2019 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po preštudovaní spisového materiálu zistil, že nedostatky uvedené v uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/312/2017-118 zo dňa 16.5.2018 súd prvej inštancie neodstránil. Po zrušení pôvodného rozsudku bolo žalovaným doručované iba predmetné uznesenie odvolacieho súdu a po právoplatnosti odvolacieho uznesenia dňa 7.8.2018 predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo stanovené na deň 10.9.2018. Takto súd prvej inštancie neodstránil vytýkané procesné nedostatky pri doručovaní listín žalovaným. Doposiaľ žalovaným nebolo doručená žaloba na vyjadrenie. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že strany neboli v konaní poučené o procesných právach, a to v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase začatia konania, v zmysle ktorého účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov. O tejto možnosti súd účastníka poučí. V súčasnosti je uvedené upravené v ustanovení § 160 ods. 2 CSP a keďže v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, poučovacia povinnosť je upravená i v § 292 CSP.

7. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalobcu a žalovaná 2/, ktorú zastupuje žalovaný 1/. Právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané, svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu.

8. Na základe vykonaného dokazovania výsluchom žalovaného 1/, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 12.11.2007, odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 12.4.2010, výzvou na zaplataenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 16.3.2010, výpisom z úverového účtu, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 24.1.2012, potvrdením o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade zo dňa 24.1.2012,

sadzovníkom poplatkov žalobcu, uznesením tunajšieho súdu spis. zn. 3Er 2471/2013, žiadosťou o pokračovanie v konaní a celým spisovým materiálom dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

9. Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzatvorili dňa 12.11.2007 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným klasický úver v dohodnutej výške 100000,- Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou 72 mesačných splátok vo výške 2.058,- Sk, so splatnosťou prvej splátky 15.12.2007. Ročná úroková sadzba predstavovala 11,88 %, RPMN 15,77 %. Poplatok za uzavretie zmluvy splatný v deň čerpania úveru predstavoval 2.000,- Sk a mesačný poplatok za správu úveru 50,- Sk. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky, s ktorými žalovaní pri uzatváraní úverovej zmluvy súhlasili. Podľa výpisu z účtu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 14.11.2007 bola v tento deň vykonaná v prospech žalovaného 1/ platba vo výške 98.000,- Sk. Vzhľadom na omeškanie žalovaných so splácaním úveru právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12.4.2010 odstúpil podľa čl. III.-6.-1. všeobecných podmienok od úverovej zmluvy a úver sa ku dňu 31.5.2010 stal splatným v celom rozsahu. Z výpisu z úverového účtu žalovaných mal súd preukázané, že títo úver voči právnemu predchodcovi žalobcu čiastočne splnili a to vo výške 1.510,52 eur, pričom zvyšok úverovej istiny po odstúpení od zmluvy predstavoval 2.298,45 eur. Medzi účastníkmi zmluvy bolo v bode V.-3. všeobecných podmienok dohodnuté, že ak žalovaný poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je právny predchodca žalobcu oprávnený požadovať od neho, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Podľa sadzovníka poplatkov právneho predchodcu žalobcu poplatok za zaslanie 1. upomienky predstavuje sumu 6,32 eur a poplatok za opakovaný vstup pohľadávky do vymáhania predstavuje sumu 29,87 eur. Z výpisu úverového účtu žalovaných bolo ďalej zistené, že v rámci konečného zúčtovania boli vyúčtované aj suma 29,87 eur ako poplatok za vstup do vymáhania, poplatok vo výške 3,32 eur za upomienku - list a suma 27,25 eur ako poplatok za omeškanie (5x 5,46 eur), t.j. spolu suma 60,44 eur.

10. Žalovaný 1/ v odvolaní proti prvoinštančnému rozsudku (v poradí prvému) k žalobe žalobcu uviedol, že ide o spotrebiteľský spor. Potrebná zmluva nespĺňa viaceré podmienky zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy navrhovateľa a odporcu bolo aj výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak istine, ako aj k úrokom a iných poplatkov. Tento údaj v zmluve absentuje, čo zákon postihuje tým, že úver sa považuje za bezúčelový bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej veci je však kľúčové, že zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu ani žiadne poplatky s poskytnutím úveru, poplatky a pokuty pre prípad porušenia zmluvy. Poplatky sú uvedené len v obchodných podmienkach, sú písané drobným až nečitateľným písmom a v sadzovníku. Zákon výslovne stanovuje, že tieto údaje majú byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko je v záujme ochrany spotrebiteľa, aby tieto kľúčové údaje, ktoré v podstate určujú cenu úveru, mu boli zjavné a súhlasil s nimi a nie skryté v nejakých doplnkových dokumentoch, akými sú obchodné podmienky, ktoré majú upravovať menej podstatné a skôr technické náležitosti zmluvy. V predmetnom prípade niektoré údaje ako úrok a poplatky spojené s poskytnutím úveru neboli uvedené a niektoré údaje o sankčných poplatkoch boli výslovne skryté v nečitateľnom texte obchodných podmienok. Uvedené skutočnosti mal súd skúmať zo zákona nemal priznať veriteľovi ním žiadané plnenie.

11. Na pojednávaní dňa 10.9.2018 žalovaný 1/ uviedol, že v podstate celý tento prípad spôsobil rozpad jeho manželstva, pretože aj na zmluvu ukecali jeho manželku a aby na tej zmluve bola uvedená ako partnerka, ako žena a nie ako, že má s ním pôžičku. A vlastne za toľkoto rokov je to, poukázal na § 100, to je už dávno premlčané, a preto aj uvádzal, že to uznesenie, ktoré mu bolo doručené, že nie je podpísané, to mali zamietnuť a nemalo sa to vraciť na tento súd. Nepoprel, že si brali pôžičku vo výške 100.000,- Sk, potom sa dostal do takej určitej situácie, avšak mohli ho nájsť a mohol to mať dávno splatené. Keby mu to bolo doručené v roku 2012, tak by s tým bol súhlasil, už to mohol mať všetko splatené, ale nie také, čo mu robili pri exekúcii. Napríklad dal odvolanie na exekúciu a rok to trčalo a vôbec mu ani neodpísali a kvôli tomu to aj bolo zrušené. Pôžičku si bral, ale potom sa dostal do nepriaznivej situácie, aj sa do Cetelemu snažil zavolať, avšak oni mu vtedy už povedali, že to už je dávno preč, že to sa nedá, že je to na súde. Chcel to splácať, ale už mu to nedovolili, lebo mu povedali, že to má zaplatiť niekomu inému. Opätovne poukázal na § 100 Obč. zákonníka na premlčanie tohto práva. Na otázku súdu, kedy

sa to malo premlčať, aby uviedol ku ktorému dňu to malo byť premlčané, žalovaný uviedol, že 8 rokov to celé prebieha len kvôli tomu, že mal súd a že ho nezavolali na súd a pracovníčky teda museli vedieť, že chodí na súdy.

12. Na pojednávaní dňa 16.9.2019 žalovaný 1/ poukázal na rozhodnutie v exekučnom konaní, čo zrušili exekúciu, že sa teda mali hľadať aj rodinní príslušníci, už v tomto rozhodnutí to je všetko popísané ako boli porušené ich práva. Uviedol, že stále poukazuje na to, že to je už dávno premlčané, že sa nedodržel zákon, že sa to nedotiahlo do konca a aj keď už sa mu teraz všetky listiny doručili, tak už je to neskoro, pretože podľa § 100 a 110 je to všetko premlčané.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

15. Podľa ods. 2 ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

16. Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa ustanovenia § 2 písmeno b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

20. Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

21. Podľa ods. 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

26. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

27. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

31. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd vychádzal z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere. Zároveň je nutné konštatovať že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a že žalovaní zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými má teda zároveň charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd tak pri zákonom posudzovaní tohto prípadu vychádzal aj z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov.

32. Predmetom konania po odvolacom konaní zostalo zaplatenie sumy 2.731,22 eur, ktorú žalobca uplatňuje vo výške 405,52 eur titulom splátok istiny do odstúpenia od úverovej zmluvy, pričom každá splátka zahŕňa splátku istiny a úroku, vo výške 2.298,45 eur titulom dlžnej úverovej istiny nezahrnutej v dlžných mesačných splátkach - časť zvyšných splátok úveru, ktorá sa stala zročná až v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy a vo výške 27,25 eur titulom zmluvnej pokuty za omeškanie splátok.

33. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa 12.11.2007 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným klasický úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur). Žalovaní svoju povinnosť splácať čerpaný úver nesplnili, pričom z výpisu z úverového účtu mal súd preukázané,

že ku dňu odstúpenia od zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, t.j. ku dňu 31.5.2010 dlžné mesačné splátky úveru so splatnosťou do odstúpenia od úverovej zmluvy (každá splátka zahŕňa splátku istiny a úroku) predstavujú sumu 405,52 eur (466,01 - 60,49 eur poplatky) a zvyšné splátky úveru so splatnosťou po odstúpení od úverovej zmluvy sumu 2.298,45 eur. Právny predchodca v súlade s ustanovením bodu V.-3 VUP účtoval žalovaným zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, pričom táto zmluvná pokuta bola uplatnená za omeškanie 5 splátok, t.j. 5x 5,46 eur, spolu 27,25 eur.

34. V súvislosti s námietkou premlčania súd preskúmal, či žalobca neuplatnil žalovaný nárok, resp. jeho časť na súde po uplynutí premlčacej doby. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo dojednané splácanie úveru v mesačných splátkach po 2.058,- Sk (68,31 eur) k 15. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou 15.12.2007. Z výpisu z úverového účtu žalovaných vyplýva, že títo splácali úver mesačnými splátkami riadne až do marca 2009. Ak bola žaloba podaná na súd dňa 22.6.2011, premlčané by mohli byť splátky splatné do 22.6.2008, pričom ako už bolo uvedené, tieto boli žalovanými uhradené riadne a nie sú predmetom konania. Súd námietku žalovaných vyhodnotil ako nedôvodnú.

35. Pokiaľ sa týka námietok žalovaných, podľa ktorých zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti, v dôsledku čoho považujú túto za bezúročnú a bez poplatkov, súd uvádza, že predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 12.11.2007 a zákon č. 258/2001 Z.z. v tom čase ako obligatórnu náležitosť zmluvy neustanovoval rozpis splátok na istinu, úroky a iné poplatky a jej nedostatok nesankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy. Zároveň nie sú pravdivé tvrdenia žalovaných, že zmluva neobsahuje úrok a poplatky spojené s uzavretím zmluvy, nakoľko z predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že bola dohodnutá ročná úroková sadzba 11,88 % a že poplatok za uzavretie zmluvy splatný v deň čerpania úveru bol 2.000,- Sk a mesačný poplatok za správu úveru platný ku dňu podpisu zmluvy 50,- Sk.

36. Z uvedených dôvodov a pri konštatovaní, že žalovaní počas celého konania výšku ani dôvod uplatneného nároku nenamietali, súd žalobe v časti o zaplatenie dlžných splátok úveru a zosplatennej istiny spolu vo výške 2.703,97 eur ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel.

37. Žalobca zároveň požadoval zaplatiť aj úroky z omeškania. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Žalovaní tým, že nesplnili svoj peňažných záväzkov voči žalobcovi ku dňu splatnosti celého dlhu 31.5.2010, dostali sa nasledujúcim dňom do omeškania. Výška uplatnených úrokov z omeškania zodpovedá základnej úrokovej sadzbe ECB zvýšenej o osem percentuálnych bodov platnej k prvému dňu omeškania. Súd aplikoval ustanovenie § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, nakoľko záväzkový vzťah medzi stranami vznikol pred týmto dátumom. Súd preto žalobe v časti uplatnených úrokov z omeškania ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel.

38. Právny predchodca v súlade s ustanovením bodu V.-3 VUP účtoval žalovaným zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, pričom táto zmluvná pokuta bola žalobou uplatnená za omeškanie 5 splátok, t.j. 5x 5,46 eur, spolu 27,25 eur. Súd opätovne preskúmal žalobný návrh v tejto časti, pričom vychádzal z toho, že zmluvná pokuta s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offio), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Žalobca predložil súdu všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru na zadnej strane zmluvy, ktoré neboli účastníkmi zmluvy podpísané, preto potom tento nárok nebolo možné priznať, keďže ide o nárok z neplatného dojednaní o zmluvnej pokute. Je nutné podotknúť, že absencia písomnej formy dojednaní o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že žalovaní podpisom úverovej zmluvy prejavili súhlas so všeobecnými zmluvnými podmienkami. Preto súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 27,25 eur zamietol.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní úspech čiastočný a to v časti o zaplatenie 2.703,97 eur, čo v pomere k žalobou uplatnenému nároku predstavuje 97,81 %.

Neúspech mal v časti o zaplatenie 60,49 eur (nárok prvým rozsudkom prvoinštančného súdu právoplatne zamietnutý a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty), čo je 2,19 %, Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 95,62 %, v ktorej výške mu súd priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).